

Γ. Παπαγεωργίου, «Συμβολή στην ιστορία της Πάργας κατά τὸν 18ο αἰῶνα», *Ἡπειρωτικά Χρονικά* 22 (1980), σ. 93-115, σ. 119-131.

ΜΟΝΟΜΕΡΗΣ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΕΣΤΩΤΕΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ. ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΠΟΙΝΙΚΗ ΡΗΤΡΑ ΕΚΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΗΤΡΟΠΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΣΧΟΜΕΝΟΥ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΖΥΓΟ ΚΑΙ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΘΕΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΗΘΕΝΤΩΝ

1775, 28 Σεπτεμβρίου

«Ὁ Σμύρνης Προκόπιος ἐπιβεβαιωῖ.

Διὰ τοῦ παρόντος ἀποδεικτικοῦ καὶ ἐμμαρτύρου (ου) γράμματος δηλοποιεῖται ὡς ὁ Διακουμῆς ἐκ τῆς νήσου Ναξίας, τοῦ πικλῆν Μπαρὸν, ἐπειδὴ τὸ πρότερον ὑπῆρχε Φράγκος καὶ ἀθετήσας τὴν θρησκείαν ταύτην ἐγένετο ὀρθόδοξος, τέκνον τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, πρὸ χρόνων ἤδη ἔξ, πρὸς δὲ καὶ γυναικὶ ὀρθοδόξῳ συνεζεύχθη καὶ αὐτὴν ἐλόγηθη ἀνατολικῶς, ἐλθὼν ἔμπροσθεν ἡμῶν μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαρίας Τζιριγώτισσας ἀνομολόγησεν αὐθις ἑαυτὸν ὀρθόδοξον καὶ ἐζήτησε παρ' ἡμῶν καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ ἄδειαν προσποιηθῆναι τὴν προτέραν αὐτοῦ θρησκείαν μέχρι τοῦ ἀπελθεῖν εἰς Ναξίαν καὶ πωλήσαντα τὰ π(α)τρικὰ καὶ μ(η)τρικὰ αὐτοῦ πράγματα ἐπικαταθεῖν ἐνταῦθα εἰς διορίαν χρόνου ἑνὸς, καὶ οὕτως ἀναφανδὸν παρησιᾷ κηρύξας ἑαυτὸν πάλιν ὀρθόδοξον ἀνατολικόν, ὑποσχεθεὶς πρὸς τούτοις ὅτι ἂν ἤθελε δυστροπήσῃ ἢ προσησὶν ἄλλην τινὰ προσποιηθῆ, νὰ δώσῃ πρὸς τὴν αὐτοῦ Μαρίαν γρόσια διακόσια καὶ τὰ πράγματα ὅλα, ὅσα ἔχει ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰς χεῖράς τῆς, ὁμοίως καὶ τὰ τέκνα των, εἰς ἀνατολικῶς βαπτισθέντα, νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς μ(η)τρὸς αὐτῶν. Εἰς ἐνδειξιν οὖν τῆς ἀληθείας ἐγένετο τὸ παρὸν τῇ ἐπιβεβαιώσει τῆς ἡμῶν ταπεινότητος καὶ μαρτυρίαις τῶν ἐπακτωθέν ἀξιοπίστων μαρτύρων κατασφαισθέν καὶ τῇ ἰδίᾳ ὑπογραφῇ καὶ δακτύλῳ τοῦ αὐτοῦ Διακουμῆ καὶ ἐδόθη τῇ συζύγῳ αὐτοῦ Μαρίᾳ εἰς ασφάλειαν, ...»

368

Τέλη 17^{ου}-αρχές 18^{ου} αἰῶνα(;). Διατάξεις ναυτικού δικαίου προερχόμενες ἀπὸ δύο χειρόγραφους κώδικες τῆς ιδιωτικῆς συλλογῆς Δ. Βαγιακάκου. Λακωνία.

Γ. Ροδολάκης, «Διατάξεις ναυτικοῦ δικαίου σὲ μεταβυζαντινοὺς χειρόγραφους κώδικες τῆς Λακωνίας», *Λακωνικαὶ Σπουδαὶ* 4 (1979), σ. 239.

«... Περὶ ὅταν πλέη καράβη καὶ γένη ταραχῇ.

κεφάλαιον ΤΛΒ'

Ὅταν πλέη καράβη φορτωμένον εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ γένη ταραχῇ μεγάλη, καὶ διὰ νὰ μὴ πνηγῇ τὸ καράβη καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἐγγάλουσι καὶ ρίχνουν φορτία εἰς τὴν θάλασσαν,

ὅλοι ὅσοι ἔχουν τὰ φορτία τους εἰς τὸ καράβη δίδουν τῶν λογαριαμὸν τους, εἴ τι τοὺς ὑπάγει τὸν ἄνθρωπον, ὅπου ἔριξαν τὰ φορτία τους εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ζημιώνονται ἐπήσης οἱ πάντες κατὰ τῶν ποσὸν τῆς πραγματείας των, καὶ ὅσα ἔριξαν εἰς τὴν θάλασσαν, κατὰ πῶς ἠγνωστάθησαν τιμώνται. Ὅσα δὲ ἀπόμειναν εἰς τὸ καράβη, κατὰ πῶς μέλλει νὰ πουληθῶν ἔτιζη τιμώνται...».

368α

Τέλη 17^{ου}-αρχές 18^{ου} αιώνα(;). Νομοκανονικό κείμενο προς χρήση της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Κύπρου κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας. Η έκδοση βασίζεται αφενός μεν σε χειρόγραφο της ιδιωτικής συλλογής του Ανθίμου Παναρέτου (= Α), αφετέρου δε στον υπ' αριθμό 63 σύνθετο κώδικα της Βιβλιοθήκης της Μητροπόλεως Κιτίου (Λάρνακα) (= Β, f. 39r-93v).

Θ. Παπαδόπουλλος, «Κυπριακὰ Νόμιμα», *Μελέται καὶ Ὑπομνήματα* 1 (1984), σ. 63-107.

«... κεφ. κγ' Ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ τοῦ στοιχείου ὁ Ματθαῖος λέγει περὶ τῶν πιστῶν τῶν ἀκολουθούντων τοῖς ἐλληνικοῖς ἔθουσιν καὶ ἀμύνηται, τουτέστι χοροὺς, εἰς γάμους ἢ εἰς τὰς πλατείας μετερχομένους ἢ Πρωσάκων ἢ τὰς φωναῖς τῶν ὀρνέων πιστεύοντες ἢ ἀρχιερεῖς ἢ ἀπαντήματα ἢ ζήτῳματα προσέχον ἢ πυρκαϊὰς εἰς τὰς πόλεις, ὅς ἐποιοῦν οἱ Ἕλληνες πάλαι καὶ ἐν ὧς βλέπομεν τὰ παῖδιά τοῦτο ποιοῦντας εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐορτῶν κατὰ τι ἔθος παλαιῶν ἢ κληροῦν, ὅνπερ ποιοῦσί τινες τῆς Ἀναλήψεως, ἵνα ἐξ ἐκείνου τὴν τύχην αὐτοῦ μάθωσι, ἢ στολαῖς γυναικείαις οἱ ἄνδρες ἐνδύονται ἢ αἱ γυναῖκες ἀνδρῶν ἢ ἀρσενικαῖα οἷα ἐν τοῖς μέρεσι τῶν Λατίνων κακῶς εἰώθασιν ποιεῖν, τοὺς τοίνυν ταῦτα ἐν γνώσει ποιοῦντας ἱερωμένους μὲν καθαιρεῖ, λαϊκοὺς δὲ ἀφορρίζει. Ὅμοίως καὶ ὁ ἐξηκοστὸς ἔκτος κανὼν τῆς ἑκτῆς συνόδου κωλύει τοὺς πιστοὺς ἀπιέναι ἢ θεωρῆσαι ἵπποδρόμια τὸ Πάσχα ἢ ἐν ἄλλῳ καιρῷ ...».

369

1700. Διαθήκη. Κέρκυρα.

Σ. Στουπής, *Οἱ «ξένοι» ἐν Κερκύρα*, Κέρκυρα 1960, σ. 116-118.

370

1700. Δήλωση ενδιαφέροντος για την αγορά του δικαιώματος είσπραξης τελών. Καστάνιτζα (Αρκαδία).

Β. Σιακωτός, «Συμβολή στην ιστορία της Τσακωνιάς κατά τη